

2.5.2. Utan att åsidosätta regionalpolitiska åtgärder på EU-nivå och med iakttagande av subsidiaritetsprincipen kräver en väl fungerande inre energimarknad att medlemsstaterna kan införa skyldigheter i fråga om allmännyttiga tjänster som säkrar medborgarnas energiförsörjning på samma villkor i fråga om pris och kvalitet.

2.5.3. De projekt som genomförs i anslutning till de transeuropeiska energinäten skall ta särskild hänsyn till miljön. Detta förhållande framgår inte uttryckligen i förslaget. Kommittén vill att betydelsen av att bedöma miljökonsekvenserna tydligare skall framgå. Under alla förhållanden bör miljöhänsyn vara ett viktigt krav såväl i dag som i framtiden vid urval av projekt.

Bryssel den 27 januari 1999.

*Ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande*

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt"⁽¹⁾

(1999/C 101/08)

Den 28 juli 1998 beslutade kommissionen i enlighet med artikel 100a i EG-fördraget att rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för Ekonomiska och monetära unionen, ekonomisk och social sammanhållning som svarat för det förberedande arbetet i ärendet antog sitt yttrande den 15 december 1998. Föredragande var José Bento Gonçalves.

Vid sin 360:e plenarsession den 27-28 januari 1999 (sammanträdet den 27 januari 1999) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 119 röster för, 1 motröst och 4 nedlagda röster.

1. Inledning

1.1. Förslagets syfte

Det aktuella meddelandet och förslaget till direktiv syftar huvudsakligen till att ändra bland annat rådets

3. Särskilda kommentarer

Lägg till två nya beaktandesatser:

3.1. "Vid nästa översyn av denna förteckning skall särskild hänsyn tas till EU:s perifera och mest avlägsna regioners specifika behov för att säkerställa att det finns tekniska förutsättningar för att trygga befolkningens energiförsörjning."

3.2. "Alla nya projekt måste underställas en strategisk miljökonsekvensbedömning."

direktiv 76/308/EEG och 79/1071/EEG för att förbättra det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ). Det gäller:

— jordbruksavgifter och tullar,

— mervärdesskatt,

⁽¹⁾ EGT C 269, 28.8.1998, s. 16.

- import- och exporttullar,
- vissa speciella punktskatter,
- skatter på inkomster och kapital,
- ränta och kostnader i samband med indrivningen av ovanstående fordringar.

1.2. Målsättning och rättslig grund

Kommissionen anser att förslaget är viktigt för att garantera en väl fungerande inre marknad, i enlighet med artikel 7a i EG-fördraget, och för att motverka de negativa följderna för gemenskapens och medlemsstaternas finanser av att skatter inte betalas och av de ökande fallen av bedrägeri. Den rättsliga grunden utgörs av artikel 100a i fördraget.

2. Sammanfattning av meddelandet och förslaget till direktiv

2.1. Kommissionen belyser svårigheterna med att tillämpa förfarandena för ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar mellan medlemsstaterna. Av de problem som nämns är de följande viktigast:

- Svårigheter att spåra gäldenärer inom gemenskapen.
- De nationella indrivningsbefogenheterna skiljer sig mycket från land till land.
- Avsaknad av rättslig likställdhet för fordringar mellan medlemsstaterna.
- Långsamma, komplicerade och osmidiga system för ömsesidigt bistånd.
- Ingen administrativ prioritet till fordringar mellan medlemsstaterna.

2.1.1. Dessa förfaranden var avsedda att tillämpas för jordbruksavgifter och tullar vars betydelse som inkomstkälla för gemenskapen var begränsad. Problem började uppstå då dessa förfaranden även kom att omfatta i huvudsak inhemska skatter, som mervärdes-skatt och vissa punktskatter.

2.2. Förfarandena, som började tillämpas 1976, har ändrats fyra gånger. Den ändring som föreslogs 1990 antogs dock aldrig, och avsikten är nu att lägga fram ett nytt förslag.

2.3. Genom det aktuella förslaget försöker man ännu en gång finna skilda lösningar för att förverkliga kommissionens och rådets målsättning att förbättra indrivningen av fordringar.

3. Allmänna kommentarer

3.1. Kommissionen baserar förslaget på uppgifter som erhållits genom en noggrann analys av de problem som funnits sedan 70-talet. Alltmer tyder på att de som utför bedrägerierna genom att använda allt mer avancerad teknik upptäcker brister i systemet, vilket medfört att antalet bedrägerier ökar konstant. Man konstaterar för övrigt att de belopp som drivs in från bedragare antagligen understiger 3-5 % av det totala skuldvärdet.

3.1.1. Bristen på effektivitet och samarbete i fråga om ömsesidigt bistånd mellan myndigheterna i medlemsstaterna leder till att många skulder avskrivs och att skulder inte kan drivas in på grund av att berörda företag saknar tillgångar. Den långsamma handläggningen förvärrar situationen och leder till att skatteintäkterna i fråga uteblir. Det nuvarande systemet är ohållbart eftersom det medför orättvisa skatteförhållanden, snedvridning av konkurrensen och ojämlika villkor mellan olika medlemsstater och mellan företag.

3.1.1.1. I det aktuella förslaget övervägs till och med möjligheten att avskrivna fordringar som är alltför gamla.

Kommittén kan förstå kommissionens motivering men anser dock att dessa tankegångar är oacceptabla om man vill garantera skattemässig rättvisa, i och med att de ekonomiska aktörer som missköter sina skulder premieras medan de som är skötsamma straffas. Samtidigt drabbas vissa medlemsstaters skatteinkomster till förmån för andra medlemsstater.

3.1.1.2. Det är nödvändigt att medlemsstaternas regeringar gör större ansträngningar för att förbättra effektiviteten i indrivningen av fordringar och på så sätt bekämpa bedrägerierna.

3.2. Kommissionen menar också att det största bekymret för närvarande är sådana fordringar som gäller indrivning av moms och direkta skatter, med tanke på de stora belopp som de uppgår till.

3.3. Åtgärder för att förbättra systemet

3.3.1. I förslaget redovisas följande strategiska åtgärder för att förbättra systemets effektivitet:

- En samordnad strategi för att få överenskommelserna om indrivning att fungera bättre och åtgärder för att anpassa det juridiska regelverket och dess tillämpning.
- Stöd för de administrativa åtgärder som skall genomföras inom ramen för Fiscalis-programmet, framför allt när det gäller mervärdeskatt och punktskatter.
- Kontinuerlig fortbildning av administrativ personal kan bidra till att den aktuella situationen förbättras. En viss tveksamhet inför hur effektivt detta är kan

dock vara berättigad, med tanke på tidigare negativa erfarenheter på området. Man kan fråga sig om det i detta läge inte snarare gäller att fatta politiska beslut på högsta nivå?

3.4. Förseningen i införandet av ett gemensamt mervärdesskattesystem:

- En annan fråga som bör tas upp i sammanhanget rör skälen till att man ännu inte har infört ett gemensamt mervärdesskattesystem, som var planerat till 1996 och då skulle ersätta det övergångssystem som inrättades 1993.
- Det slutliga systemet, som skulle träda i kraft 1996, baserades på principen om beskattning i ursprungslandet. Det skulle kunna vara ett bättre sätt att råda bot på den aktuella situationen.

4. Särskilda kommentarer

4.1. Artikel 1

Det som i det tidigare förslaget behandlades i 25 artiklar slås samman till fyra artiklar.

Följande förändringar föreslås:

4.1.1. Direktivets titel ersätts med följande: "Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder."

4.1.2. Förslaget består i huvudsak av följande delar:

4.1.2.1. "Importtullar": Begreppet har vidgats och omfattar tull från tredje land, jordbruksavgifter och andra importavgifter inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna eller de särskilda arrangemang som gäller för vissa varor som härrör från bearbetning av jordbruksprodukter (första strecksatsen under punkt tre i artikel 1 i förslaget).

4.1.2.2. Detsamma gäller för "exporttullar" (andra strecksatsen under punkt tre i artikel 1 i förslaget).

4.1.2.3. "Skatter på inkomst och kapital" (tredje strecksatsen under punkt tre i artikel 1 i förslaget).

4.1.3. Punkt 4 a innebär att man i förslaget till ändring av direktiv 76/308/EEG preciserar och utökar uppgifter som är till för att sökande medlemsstater skall kunna identifiera gäldenärer (ändring av artikel 4.2 i direktiv 76/308/EEG).

4.1.4. Punkt 4 b innebär att artikel 4.3 b i direktiv 76/308/EEG stryks. Därmed upphävs den anmodade medlemsstatens möjlighet att vägra förse den sökande medlemsstaten med sådana upplysningar om gäldenären som skulle avslöja kommersiella, industriella eller professionella hemligheter (ändring av artikel 4.3 i direktiv 76/308/EEG).

Kommittén anser att denna ändring inte bidrar till att förbättra bekämpningen av bedrägerier. Det som behövs är ett rättsligt ramverk som slår fast att begärd information måste lämnas ut när det är fråga om att bekämpa bedrägerier.

4.1.5. ESK samtycker i princip till ändringen i punkt 6 i förslaget. Datumet då den anmodade myndigheten mottagit den sökandes begäran måste dock respekteras så att tvångsindrivning inte försvåras.

4.1.6. Kommittén samtycker till att artikel 14 utgår (punkt 12 i förslaget till direktiv), eftersom detta förbättrar förfarandena för ömsesidigt bistånd för att driva in skulder.

4.1.7. Förslagen som gäller artiklarna 22 och 25 (punkterna 15 och 16 i förslaget) syftar till att förbättra såväl förfarandena för ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna som informationen om hur ärendena utvecklas. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet och rådet om de resultat som uppnåtts.

4.2. Artiklarna 2 och 3

Dessa artiklar beskriver de åtgärder av rättslig, normativ och administrativ art som medlemsstaterna måste vidta för att genomföra det föreslagna direktivet. Dessutom anges datum för när direktivet skall träda i kraft. Detta ger inte anledning till någon kommentar från ESK:s sida.

5. Slutsatser

5.1. Kommittén godtar innehållet i förslaget, eftersom det ligger i linje med vad som tidigare rekommenderats i ESK:s yttranden om skattefrågor inom Europeiska unionen. I dessa yttranden har de flesta problem som uppstått på skatteområdet och ouppklarade bedrägerier redan behandlats⁽¹⁾.

5.1.1. Alla del- och övergångsåtgärder som vidtagits på skatteområdet har lett till en ökning av bedrägerierna, vilket skapat allvarig snedvridning av konkurrensen och drabbat vissa medlemsstater medan andra fått fördelar.

5.1.2. Denna utveckling står i kontrast mot de riktlinjer och kompromisser som antagits vid upprättandet av inre marknaden, med ett övergångssystem som skulle löpa till 1996. Riktlinjer för att utarbeta EU:s skattelagstiftning slogs fast, och tanken var att alla ekonomiska aktörer och medlemsstater skulle kunna bedriva sin

⁽¹⁾ EGT C 237, 12.9.1988; EGT C 82, 19.2.1996; EGT C 204, 13.7.1996; EGT C 296, 29.9.1997.

verksamhet utan byråkrati och garanteras öppenhet och lika skattevillkor.

5.1.3. Kommittén är inte övertygad om att kommissionens förslag är tillräckliga för att man skall lyckas driva in skulder som inte betalats på grund av bedrägliga förfaranden. Kommittén anser med rätta att orsaken till problemet återfinns i medlemsstaterna, eftersom alla metoder för att bekämpa konsekvenserna av bedrägerier är dömda att misslyckas så länge som medlemsstaterna fortsätter att prioritera inhemska fordringar. Faktum är att Europeiska unionen snart går in i 2000-talet med ett skattesystem som inte ens skulle lämpa sig för 1800-talet!!

5.2. I sin årsrapport för budgetåret 1997 ⁽¹⁾ konstaterar revisionsrätten följande:

- ”Vad gäller bekämpningen av bedrägerier saknar medlemsstaterna i allmänhet en integrerad strategi.”
- ”De samarbetsinstrument som finns mellan medlemsstaterna utnyttjas inte till fullo.”
- ”Långsamma förfaranden och okunskap om de befintliga instrumenten, i synnerhet vid de lokala myndigheterna, förklarar ofta detta underutnyttjande.”

⁽¹⁾ EGT C 349, 17.11.1998.

Bryssel den 27 januari 1999.

*Ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande*

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI